

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

אוצרי התערוכה:
דוד עדיקא, יוסי ברגר
עיצוב הקטלוג: סטודיו מיכל סהר /
מיכל סהר, נעמה טוביאס
תרגום ועריכה: מאיה שמעוני

Exhibition curators:
David Adika, Yossi Breger
Catalogue design:
Michal Sahar Studio /
Michal Sahar, Naama Tobias
Translation and editing:
Maya Shimony

القائمون على المعرض:
داوود عديقا، يوسي برجر
تصميم الكاتالوج: ستديو ميخال سهر /
ميخال سهر، نعمة طوبياس
منتجة نص وترجمه للإنجليزية:
مايا شمعوني

מדצי המחלקה
FACULTY
أساتذة القسم

דיאגו רוטמן Diego Rotman دياجو روتمان	ניר עברון Nir Evron نير عبرون	אנה ים Anna Yam أنه يام	בועז ארד Boaz Arad بوعز أراذ
איתן שוקר Eytan Shouker ايتان شوكر	עילית אזולאי ILit Azoulay عيليت ازولاي	שרון יערי Sharon Ya'ari شارون يآيري	שרון בלבן Sharon Balaban شارون بلبان
יערה שחורי Yaara Sheori يعره شاحوري	דוד עדיקא David Adika داوود عديقا	יעקב ישראל Yaakov Israel ياعكوب يسراييل	אייל בן דב Eyal Ben Dov أيال بن دوف
פרופ' שמחה שירמן Prop Simcha Shirman بروفيسور سيمحاه شيرمان	יגאל פליקס Yigal Feliks ييجال فليکس	יוסף כהן Yosaif Cohain يوسف كوهين	יוסי ברגר Yossi Breger يوسي برجر
יגאל שם טוב Yigal Shem Tov يجال شيم توب	נועה צדקה Noa Sadka نوعه تصدقا	אורה לב Ora Lev اورا ليف	אורי גרשוני Uri Gershuni أوري جرشوني
חן שפירא Chen Shapira حين شبيرا	ראובן קופרמן Ruven Kuperman روبين كوپيرمان	קני לסטר Kenny Lester کيني ليستير	דרור דאום Dror Daum درور داؤم
	אריאל קן Ariel Cain أريئيل كان	רמי מימון Rami Maymon رامي ميمون	נועה זית Noa Zait نوعه زايث
	מיקי קרצמן Miki Kratsman ميكي كراتسمان	גוסטבו סגורסקי Gustavo Sagorsky جوستافو ساجورسكي	ינאי טויסטר Yanai Toister يناي تويستر

בעודי כותב שורות אלה, אני שומע את מיליארדי הטלפונים הניידים המחקים את צליל ה-shutter (המשחרר) של המצלמות, מייצרים מיליארדי תצלומים שמיד נעים בנימי הסייבר, מקבלים משמעויות והקשרים חדשים; נטענים באפקטים קצרי מועד, מדופדפים הלאה אל אתרי האינטרנט והרשתות החברתיות ומשם לתיקיות של הטבלטים והדיסקים, שם במעמקי הטורות, בו יקברו ויכנסו לתרדמת חורף, עד אשר מישהו יקליד במנוע חיפוש את הקידוד המתוייג אשר יעלה אותם מקרקעית האוקיינוס אל פני השטח של המסך, ומשם שוב יתחיל את ההתרוצצות האינסופית עד להקשר הבא.

ובתוך כל הכאוס הזה, בתוך מיליארדי התצלומים שסובבים אותנו, אנו מלמדים צילום; מדברים בשם אותו דימוי סינגולארי, דימוי "מובהק", אותו פריים מדויק, כזה שהוא סוף פעולה, תוצר של תהליך רפלקסיבי; ממקמים את עצמנו בתוך המסורת, דנים באסטרטגיות, מלמדים להתבונן, לנסח חשיבה, לפתח יכולות טכנולוגיות, מדברים על הקשר.

אותו דימוי מובהק הוא זה שמתנגד לזרם, שמקבע מקום מתוך עמדה עקרונית, מעשה של הקשבה והתבוננות, שמבקש זמן. היומיום מצולם בשידור חי, "ראיית הכל" של פוקו מעולם לא הייתה כה שרירה, הכל מצולם; "הכל" הזה, המסנוור, הזמני, המייד, הנשטף בזרם. ואנו מבקשים לדבר על צילום שמקביל לזרם.

עולם האמנות עסוק בשאלה "הצילום לאן?", ואני אומר "למקום בו הוא נמצא בזמן נתון". בכל פעם הוא יהיה במקום אחר כי זהו טבעו, לנוע על פני טריטוריות, לנוע בין העבר ההווה והעתיד, לשנות הקשר, לשנות גדלים והחלים, לשכפל את עצמו עד אין סוף. ועדיין יהיה עליו להיות מובחן, סינגולארי וטעון באותן יכולות טכניות ומושגיות שיאפשרו את המובהקות שלו, את המובחנות שלו מהזרם. הדמוקרטיזציה של

הצילום לא שינתה את הצורך במומחיות – לא ביחס ליכולות ביצוע ולא ביחס ליכולת הניתוח שלו, אלא ישארו לעד חלק מהצילום ולב ליבה של ההוראה שלו.

"אומרים שכאשר נשאל בטהובן על מובנה של סונטה, הוא ניגן אותה שוב", מספר דה סרטו כשהוא מנסה להסביר את מהותו של הסיפור. הסיפור "מבצע מהלך יותר משהוא מתארו". כדי לאפיין את הסיפור, מקביל אותו דה סרטו לזיכרון, שכן השניים פונים לאירוע מסוים.

אם כן, מה הוא זיכרון? אין זה תיעוד אדיש וניטרלי של אירועים, אלא מענה פעיל להם. הזכרון "עונה יותר משהוא רושם"!

הצילום, כמו הזכרון אצל דה סרטו, מייצר טקסט, קובע מזהות ומתווך אותה, אבל ראשית כל הוא אירוע כשלעצמו; הוא מהלך לפני שהוא אינדקסלי, הוא טעון בעשייה שקודמת למהלך ההצבעה ובדיוק בשל כך הוא סוף מהלך ותחילה של מהלך חדש, הקשור לאופני הקריאה שלו, קריאה שתשתנה ותקבל הקשרים שונים בתוך ומחוץ לשפה הצילומית.

המחלקה לצילום בבצלאל נתונה באופן מתמיד בחקירה של המדיום, בתוך הכיתות שלה נוצר גוף של ידע. יש לנו יותר שאלות מאשר תשובות וזה בדיוק מה שמאפשר את המחקר המעשי. זהו מחקר עמלני ואיטי אך קשוב לזמן.

מיקי קרצמן,
ראש המחלקה לצילום

As I write these lines, I hear the billions of mobile phones imitating the sound of the camera's shutter, producing billions of photos that immediately move in the capillaries of cyberspace, gaining new meanings and contexts; superimposed with transient effects, loaded further onto Web pages and social networks and from there to the tablets and disks folders, in the depths of the teras, where they will be buried and go into hibernation, until someone will type in the search engine the tagged encoding that will salvage them from the bottom of the ocean to the surface of the screen, and from there — restart the endless bustle until the next context.

In the midst of this chaos, in the midst of billions of photographs that surround us, we teach photography; Speak on behalf of the singular image, the “distinct” image, that precise frame, one that is the end of an action, the product of a reflexive process; Situate ourselves in the tradition, discuss strategies, teach how to observe, formulate thought, develop technological capabilities, speak of context.

The same distinct image is the one that opposes the current, that latches on to a place out of a principled position, an act of listening and observing, that demands time. The mundane is photographed “live”, Foucault's panopticon was never this valid — everything is photographed; this blinding, transient, immediate, drifting away “everything”. And we wish to talk about photography that flows parallel to the current.

The art world is engrossed in the question: “where will photography go from here?”, and I say “wherever it is at a given time.” Every time it will be somewhere else, since that is its nature, to move across territories, move between past, present and future, change context, change sizes and spaces, duplicate itself ad infinitum. And yet, it would have to be distinct, singular and hold the technical and conceptual abilities that will facilitate its distinctness, its differentiation from the current. The democratization of photography did not change the need in expertise — not in relation to the execution ability nor in relation to the analysis ability; these will forever remain a part of photography and the very heart of his teaching.

“When someone asked him about the meaning of a sonata, it is said, Beethoven merely played it over”, recounts Michel de Certeau as he tries to explain the essence of the story. The story “does not limit itself to telling about a movement. It makes it.” In order to characterize the story, Michel de Certeau equates it with memory, since both address a certain event. And so, what is memory? It is not an indifferent and neutral documentation of events, but rather an active response to them. Memory “responds more than it records.”¹

Photography, like memory in de Certeau, produces a text, determines the essence and mediates it, but first of all it is an event in itself; it is a move before it

¹ Michel de Certeau, *The Practice of Everyday Life*, 1984, University of California Press, Berkeley.

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

is indexical, it is charged with the action preceding the act of pointing and precisely because of that it is the end of move and a beginning of a new move, associated with the mode of its reading, a reading that will change and gain different contexts within and outside the photographic language.

The Photography Department at Bezalel is immersed in a constant investigation of the medium and its classes accumulate volume of knowledge. We have more questions than answers and that's exactly what makes the practical research possible. It is a slow and laborious research, which is nevertheless attentive to the time.

Miki Kratsman

Head of the Photography Department

האם צלמים צריכים לכתוב? האם יש בכלל טעם לכתוב בעולם שמוצף בטקסטים, עולם שלכאורה כבר נכתב מכל צדדיו? אולי השאלה שקולה לשאלה האם יש טעם לצלם בעולם שכל כך הרבה תמונות צולמו ומצולמות בו. התשובה אינה בהכרח לכתוב או לצלם כאילו דבר לא נכתב או צולם מעולם.

אחת האפשרויות היא לשמוע את הרחש שמשמיעים הטקסטים, לזהות את המרווח שמציע הטקסט ולמשוך ממנו את הקו הבא. בדפיו הראשונים של "טבעות שבתאי" שכתב וו. ג. זבאלד, ספר שפורש מסע פיזי ונפשי של סופר גרמני בעיירות החוף הזנוחות של אנגליה, זבאלד מספר על אשפוזו בבית חולים במזרח אנגליה. הוא מתאר את חוליו, את הגוף הבוגד בו ואת הצורך שלו להביט מהחלון כדי "לוודא את קיומה של המציאות, שחששתי שנעלמה לעד". הוא נדמה לעצמו כנשכח מכל, כאילו אבד לעולם או אולי שהעולם אבד לו, נתון בגוף כושל ומכשיל, שאינו יכול להיפרד ממנו על ידי הפרדת גוף-נפש. כך הוא מנסה לקום ולוודא שהעולם עודו שם. זהו מעין תיאור של אבולוציה יחידנית בזעיר אנפין. להתרומם אל העולם, להתבונן בו ולגלותו דומם ואפל, זר ומוזר.

"בתנוחה המעוותת של יצור שהתרומם לראשונה מעל המישור נשענתי על השמשה בעמידה ולא יכולתי שלא לחשוב על הסצנה שבה גרגור המסכן לופת את משענת הכורסה בגפיים רועדות ומביט אל מחוץ לחדר העבודה שלו מתוך זיכרון עמום, כפי שכתוב, של הרגשת השחרור שהעניקה לו לפנים ההסתכלות מבעד לחלון. וממש כמו גרגור, שכבר לא הכיר בעיניו הכהות את שארלוטנשטראסה השקט, הרחוב שבו גר עם משפחתו זה שנים, וחשבו כעת לשממה אפורה, כך נראתה לי גם העיר המוכרת, שהתפרשה מן החצרות הקדמיות של בית החולים אל האופק, כמקום זר ומוזר. לא יכולתי להעלות על

דעתי שבסבך המבנים שם למטה עדיין נע משהו, נדמה היה לי שאני מביט ממרומי צוק אל ים אבנים או אל שדה טרשים שהגושים האפלים של חינויני הקומות הוזקרו ממנו כמו סלעי ענק תועים. [...] לא שמעתי אלא את זרם האוויר הנישא מעל האדמה ומכה בחלון מן החוץ, ולפעמים, כששכך גם הקול הזה, את ההמיה שאינה פוסקת לעולם באוזניי שלי."

בדברים אלה זבאלד מכוון אל גרגור סמסא גיבור "הגלגול", אולי הידוע ביותר מבין סיפוריו של קפקא, אשר התערער "בוקר אחד מחלומות טרופים וגילה שנהפך במיטתו לשרץ ענקי". קפקא מתאר את הימים המשמיימים והלילות הריקים, אותם בילה גרגור סמסא, הסוכן הנוסע שהפך לג'וק ענק, כשהוא נעול בחדרו ומביט מהחלון וראייתו, האנושית, הולכת ומתערפלת, הולכת ומשתבשת:

"ויש שחרף המאמץ הגדול, היה דוחף כיסא אל החלון, עולה בזחילה עד האדן, ושם היה מייצב עצמו על הכסא ונשען על החלון, וכל זה כנראה רק מפני שנזכר איכשהו בתחושת החופש שידע לפנים כשהשקיף דרך החלון. כי לאמתו של דבר, מיום ליום הלך והתערפל לו עתה מראה הדברים, גם הקרובים שבהם; את בית החולים שממול, שהיה מקללו לפנים על שהוא רואה אותו לעיתים קרובות מידי, שוב לא ראה כלל, ולא ידע בוודאות שהוא גר בשארלוטנשטראסה, רחוב שקט ואף על פי כן בלבה של עיר, אולי היה סבור שהוא משקיף מחלונו אל שממה, שהשמיים האפורים והארץ האפורה מתמוגים בה לבלי הבחן בהם."

היזכרותו של זבאלד בגרגור סמסא המבקש נואשות לחרוג אל מחוץ לחדרו היא שנתנת לו טעם ואפילו אפשרות להבין את המציאות בה הוא נתון, את הגוף הנוקשה, את תחושת הזרות והבדידות. זוהי זרות אחת הפוגשת בזרות אחרת. גרגור סמסא שחרג מן האנושי אל עבר מה שנתפס כבוזי ביותר והיה

לשרץ נותן לזבאלד מלים כדי לתאר את מצבו האנושי שלו.
שניהם מביטים מן החלון ותחתייהם משתרעת שממה.

האם ההמיה שאינה פוסקת ששמע זאבלד היא צליל
קולו המשתנק של גרגור סמסא שכבר מתרחק מטווח הצליל
האנושי אל החיה? ואולי ניתן להרחיק ולחשוב שאם גרגור
סמסא מביט אל עבר "קטע של הבניין שממול, בניין שחור-
אפור, אינסופי – זה היה בית חולים – בחלונותיו האחידים
המפסקים את החזית." הוא בעצם מאמץ את עיניו ומביט אל
עבר הסופר הגרמני זבאלד המצוי בבית חולים ומשקיף על עבר
השממה. זבאלד לא רק מתבונן בגרגור סמסא שהיה לשרץ וכך
יכול להתבונן בעצמו, במצבו האנושי, הוא גם מהפך את כיוון
המבט והופך את גרגור סמסא לצופה שלו.

איני יודעת אם ניתן ללכוד את המבט הזה במצלמה, אבל
המבט הזה, המדומיין, המערפל, קורא לנו לשוב אל הכתוב.
ומכאן לכתוב.

יערה שחורי,

מנחה בקורס סדנה רעיונית עבודה כתובה לפרויקט גמר

2012

Should photographers write? Is there any point to write in a world overwhelmed with texts, a world which seems to have been written on all its sides? Perhaps the question is akin to the question is there a point to photograph in a world in which so many photographs have been and are still taken. The answer is not necessarily to write or photograph as though nothing was ever written or photographed.

One possibility is to hear the rustling of the texts, identify the gap the text offers and draw the next line from it. In the first pages of "The Rings of Saturn" written by W.G. Sebald, a book that unravels the physical and mental journey of a German writer in the forsaken beach towns of England, Sebald recounts his hospitalization in East England. He portrays his sickness, his betraying body and his need to look out the window in order to "assure myself of a reality I feared had vanished forever". He thinks of himself as forgotten from memory, as though he was lost to the world, or perhaps the world was lost to him, given in a debilitated and debilitating body, with which he cannot part through body-mind separation. And so he tries to get up and assure himself the world is still there. This is a kind of a portrayal of a miniature evolution of the individual. To rise up to the world, look at it and discover it to be silent and dark, foreign and strange.

"In the tortured posture of a creature that has raised itself erect for the first time I stood leaning against the glass. I could not help thinking of the scene in which

poor Gregor Samsa, his little legs trembling, climbs the armchair and looks out of his room, no longer remembering (so Kafka's narrative goes) the sense of liberation that gazing out of the window had formerly given him. And just as Gregor's dimmed eyes failed to recognize the quiet street where he and his family had lived for years, taking Charlottenstrasse for a grey wasteland, so I too found the familiar city, extending from the hospital courtyards to the far horizon, an utterly alien place. I could not believe that anything might still be alive in that maze of buildings down there; rather, it was as if I were looking down from a cliff upon a sea of turns on its way from the city centre to Casualty. I could not hear its siren; at that height I was cocooned in an almost complete and, as it were, artificial silence. All I could hear was the wind sweeping in from the country and buffeting the window; and in between, when the sound subsided, there was the never entirely ceasing murmur in my own ears."

With these words Sebald alludes to Gregor Samsa the protagonist of "Metamorphosis", perhaps the most renowned of Kafka's stories, who upon waking up "One morning (...) from anxious dreams, he discovered that in his bed he had been changed into a monstrous verminous bug." Kafka describes the dreary days and empty nights, which Grego Samsa, the traveling salesman who had turned into a giant cockroach, spent locked in his room and looking out the window, as his human sight gradually blurring, gradually failing:

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

“Or he might go to all the effort of pushing a chair to the window, climbing up onto the sill and, propped up in the chair, leaning on the window to stare out of it. He had used to feel a great sense of freedom from doing this, but doing it now was obviously something more remembered than experienced, as what he actually saw in this way was becoming less distinct every day, even things that were quite near; he had used to curse the ever-present view of the hospital across the street, but now he could not see it at all, and if he had not known that he lived in Charlottenstrasse, which was a quiet street despite being in the middle of the city, he could have thought that he was looking out the window at a barren waste where the grey sky and the grey earth mingled inseparably.”

Sebald recollection of Gregor Samsa who desperately asks to transgress the confines of his room is what gives him the sense and even a possibility to comprehend the reality he is in, the stiff body, the feeling of alienation and solitude. It is alienation that encounters a different alienation. Gregor Samsa who transgressed the human into what is commonly considered the utmost abject and became a vermin supplies Sebald with the words to describe his own human condition. Both look out the window, desolation stretches below them.

Is the relentless murmur that Sebald heard the sound of Gregor Samsa’s choking throat, as he already moves away from the range of human sounds to the animal? And perhaps we can go as far as thinking

that if Gregor Samsa looks towards “a section of the endless gray-black house situated opposite — it was a hospital — with its severe regular windows breaking up the facade.” He is in fact straining his eyes and looks towards the German writer Sebald who is in hospital, looking at the desolation. Sebald does not only look at Gregor Samsa who turned into a vermin and in so doing can look at himself, at his human condition, he also reverses the direction of the gaze and turns Gregor Samsa into his own observer.

I do not know whether it is possible to capture that gaze with a camera, but that imagined, nebulous gaze beckons us to return to the written. And therefore to write.

Yaara Sheori,
Advisor in the course conceptual workshop written
essay for the final project

2012

GIDON AGAZA
UNTITLED 2012

Black and white photograph, digital print,
inkjet print on paper
80x65 cm

+972-54-7328325
gidone84@gmail.com

גדעון אגזה
ללא כותרת, 2012

תצלום ש/ל, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר
80x65 ס"מ

جدعون أجذازه
من دون عنوان

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

YAIR AHARONOVICH TIME AND PLACE

Analog photography, gelatin silver print

In this work, I returned to the realms of my childhood, the places I grew up in: home, school, scouts, my grandmother's house. While reminiscing about the past, I create a dialogue between past and present, searching for the remains of a constantly changing world of memory.

+972-50-6886675
yair-a@hotmail.com

יאיר אהרונוביץ זמן ומקום

צילום אנלוגי, הדפס בסף

בעבודה זו, אני שב אל מחוזות ילדותי; המקומות בהם גדלתי ועיצבתי את חיי: ביתי, בית ספרי, שבת הצופים, ביתה של סבתי. תוך התרפקות על העבר, אני יוצר דיאלוג בין העבר להווה, תר אחר שרידי הזיכרון בעולם המשתנה לבקרים.

יאיר אהרנופיתס
זמן ומקום

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

INBAL AMMAR
UNTITLED

Detail from the photo installation "Silver, Stain"
Black and white analog photograph, gelatin silver print
50x70 cm

Nature is a temple in which living pillars Sometimes
give voice to confused words; Man passes there
through forests of symbols Which look at him with
understanding eyes.

Like prolonged echoes mingling in the distance In a
deep and tenebrous unity, Vast as the dark of night
and as the light of day, Perfumes, sounds, and colors
correspond.

There are perfumes as cool as the flesh of
children. Sweet as oboes, green as meadows- And
.others are corrupt, and rich, triumphant
With power to expand into infinity. Like amber and
incense, musk, benzoin, That sing the ecstasy of the
soul and senses.

Correspondences/Charles Baudelaire, "The Flowers of Evil"
(translated by William Aggeler, 1954)

+972-54-4616366
inbalammargmail.com
www.inbalammarg.com

ענבל אמר
ללא כותרת

عنبال أمر
من دون عنوان

פרט מהמיצב "Silver, Stain"
תצלום ש/ל אנלוגי, הדפס כסף
70 x 50 ס"מ

הטבע - אכסדרת מקדש חיה, ובה
יש ופולט הסקו בליל-פרא של מלים;
חולף שם האדם, בין יערות סמלים,
ואלה משלחים בו מבטי-קרבה.

בתאם תהומי ואפולולים הומים,
כתהו של הדים שהמרחק בולל,
בברית גדולה כנגה, רחבה כליל,
במענה תמיד - צלילים, צבעים, בשמים.

ישנם בשמים טריים כנעם בשר-עולל,
יש - כאבוב מתקם, כאחו ירקותם;
יש עשירים, פגומי-צורה, לוקחי-שלל,

והם אל האינסוף באים בהתפשטם,
וכמו ענבר וצרי, לבונה ומר -
שרים שכרון חושים ורוח, שיר מזמור.

יזקת/ שארל בודלר, "פרחי הרע" (תרגום דורי מגור)

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسليل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

YUVAL AZILI
UNTITLED

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper, 100x120x2 cm

+972-54-2580224
yuvalazili@gmail.com

יובל אצילי
ללא כותרת

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר
100x120x2 ס"מ

يوفل أصيلي
من دون عنوان

בצ'אל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

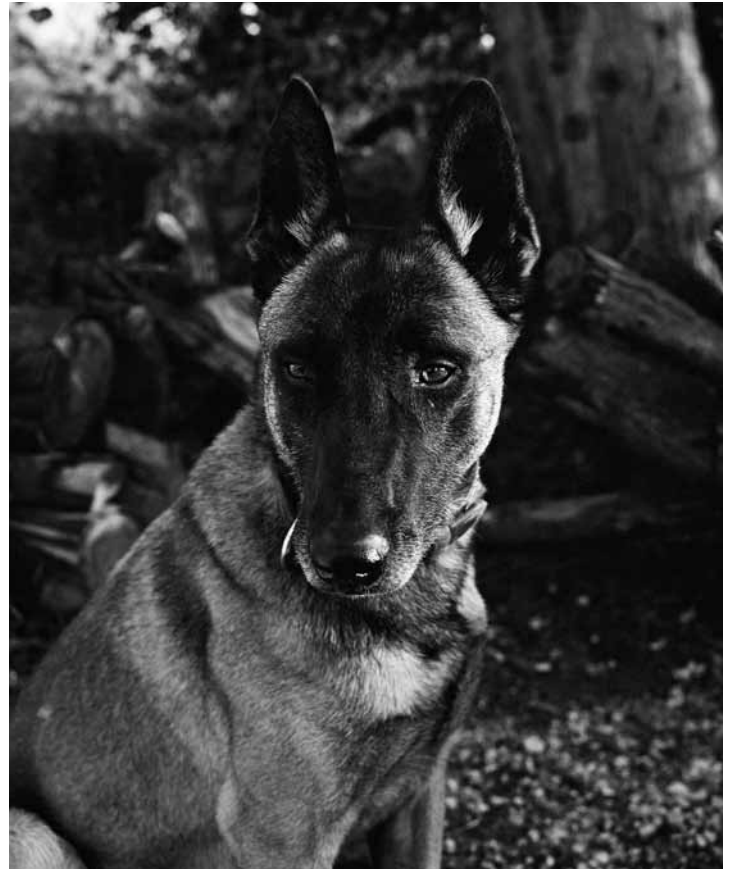
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY

قسم التصوير
2012

NOA BELLERSTEIN
WHEREABOUTS

Video

Framing, placing a camera on a tripod, centering, precision, ambition, anticipation, inability to anticipate the outcome, release.

One shot. Hermetic inflexibility in the face of the uncontrollable events about to take place in the foreground.

Is it possible to take a photo of a place? Can a gaze capture the essence of a place? Is it enough to be in a place or should one also linger? Does lingering produce indifference or was it there already? Is it possible to identify it immediately or only after the fact? What does indifference allow? Does it create a kind of protected space?

+972-54-5833015

noabeller@gmail.com

נועה בלדשטיין
מקום

וידאו

בניית פריים, הצבת מצלמה על חצובה, מירכוז, דיוק, שאיפה, ציפייה, חוסר ידיעה, שחרור. שוט אחד.

נוקשות הרמטית אל מול חוסר השליטה על העתיד להתרחש בקדמת הבמה.

האם ניתן לצלם מקום? האם מבט מסוגל ללכוד מהות של מקום? האם מספיק לשהות במקום או שצריך גם להשתהות בו? האם ההשתהות מייצרת אדישות או שהיא כבר הייתה שם קודם? האם ניתן לזהות אותה מיד או רק בדיעבד? מה האדישות מאפשרת? האם היא יוצרת סוג של מרחב מוגן?

נועה בלרשטיין
מקום

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

TAL BAREL
ISLAND

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper

“The natural history of these islands is
eminently curious, and well deserves
attention. Most of the organic productions are
aboriginal creations found nowhere else; [...]
The archipelago is a little world within itself.”

(Charles Darwin on Galapagos islands, in:
“Journal of Researches”, 1839)

The work “Island” emerged from a quest.
The series in itself is an island, a world with
its own laws challenging the order of the
outside world. The encounter with each figure
is also an island — a revelation of something
that is not fully perceived and understood, a
moment which undermines the obvious and
immediate relationship between the viewer
and the observed subject. The motion of the
mutual gaze between them delineates new
territories.

+972-54-4500343
talbarelg@gmail.com

טל בדאל
יא

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר

“היסטוריית הטבע של האיים הללו משונה מעצם
מהותה, וראויה ביותר לתשומת לב. רוב היצורים
האורגניים הם יצירים ילידי המקום, שלא ניתן
למצוא בשום מקום אחר; [...] הארכיפלג הוא עולם
קטן בפני עצמו.”

(צארלס דרווין על איי גלאפגוס, מתוך: “יומן מחקרים”, 1839)

העבודה “אי” נוצרה מתוך מסע חיפוש. הסדרה
כשלעצמה היא אי, עולם עם חוקים משלו
שמערערים על סדרי העולם שמחוץ לו. גם המפגש
עם כל דמות הוא אי – התגלות של משהו שאינו
נתפס ומובן עד תום, רגע שבו מתערערים היחסים
הברורים והמידיים בין הצופה לסובייקט הנצפה.
תנועתו של המבט ההדדי שמוחלף ביניהם, משרטטת
טריטוריה חדשה.

טל בר אל
جزيرة

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

TSOFIT BARABI LITTLE BOXES

Color photograph, digital print, lambda,
Perspex, 70x100 cm

Already in 1949 Simone de Beauvoir argued that "One is not born, but rather becomes a woman."

In a search after the ideal female image I came across quite a few difficulties. The project's starting point is the only one which took place in my past, to which I relate from personal experience: a preteen girl seems to be brushing her hair in the mirror, but pretty soon it becomes clear that she is trying to emulate her mother, step into her shoes.

From this point, I deconstructed life into "little boxes" containing used images, simulacra. Life is no longer innocent or simple as it used to be, no longer part of the illusion or a dream destined to fail, but rather failure itself.

+972-52-6468232
tzofbarbi@gmail.com

צופית ברבי קופסאות קטנות

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, למבדה, פרספקס,
70 x 100 ס"מ

כבר בשנת 1949 טענה סימון דה בובאר כי אישה אינה נולדת אישה אלא הופכת לכזו. בחיפוש אחר הדימוי הנשי האידאלי נתקלתי בלא מעט קשיים. נקודת המוצא של הפרוייקט היא הנקודה היחידה שהתרחשה בעברי, אליה אני יכולה להתחבר מתוך ניסיון אישי: לבאורה ילדה מתחת לגיל העשרה שמסתרקת מול המראה, אך עד מהרה היא מתגלה כמי שמנסה לחקות את אמה, להכנס לנעליה.

מנקודה זו אני מפרקת את החיים ל"קופסאות קטנות" המכילות בתוכן דימויים שחוקים, סימולקרות. החיים כבר לא תמימים או פשוטים כשהיו, כבר לא חלק מאשלייה או חלום שנועד להכשל, אלא הכשלון עצמו.

تسوفيت باربي
صناديق صغيرة

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلفيل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

TANYA BEREZOVSKY ISRAELI IMAGINATION

Digital photography, video

In my works I turn to everyday life in order to find the line between the broken and normal, to express an internal conflict. I explore the "Israeli": Israeli imagination and reflection of Israeli identity, and explore questions concerning my personal place between the state and the private domain. These videos form a psychological mirror of sorts that can show 'us' some collective and collected views.

+972-52-8469076
cokacolata@gmail.com

טניה בדאובסקי דמיון ישראלי

צילום דיגיטלי, וידאו

בעבודותי אני מחפשת דרך חיי היומיום את הגבול בין שבור לנורמטיבי, ומבקשת לתאר קונפליקט פנימי. אני חוקרת את ה"ישראלי": דמיון ישראלי והשתקפויות של זהות ישראלית, ומבררת שאלות לגבי המקום האישי שלי בין המדינה למרחב הפרטי. עבודות הווידאו מייצרות מעין מראה פסיכולוגית, שיכולה לשקף עברנו מאגר דימויים ומראות קולקטיביים.

טניה ברזופסקי
خیال اسرائیلی

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

DORIAN GOTTLIEB INTERSECȚIE

Manipulated photograph, digital print,
inkjet print on paper
100x100, 150x200, 100x150 cm

The images featured in this work are the façades of buildings digitally composed as a collage of many images and textures, photographed in Romania and Israel. The function of these buildings cannot be easily identified by the viewers. With these materials, being an adopted child from Romania, I try to examine questions of self identity and belonging.

+972-54-5852088
dorian.gott@gmail.com
www.doriangottlieb.com

דוריאן גוטליב צומת דרכים

תצלום מטופל, הדפסה דיגיטלית, הורקת דיו
על נייר
100 x 150, 150 x 200, 100 x 100 ס"מ

העבודה מציגה חזיתות מבנים המורכבות בעזרת מחשב, כמעין קולאז' הבנוי מדימויים וטקסטורות רבים. חומרי הגלם צולמו ברומניה ובישראל. דימויים אלו אינם מאפשרים לצופה לזהות מהי הפונקציה של אותו מבנה. בכך אני מבקש, כילד שאומץ מרומניה, לבחון שאלות של זהות ושייכות למקום.

דוריאן גוטליב
ملتقى طرق

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

LIOR GOLDRAT PORCELAIN MADE IN GAZA

Color photograph, digital print, inkjet print on paper, mixed media

In the black cupboard in my grandmother's living room stood porcelain plates, crystal dishes and small white figurines. To me, they always seemed so unreachable and I looked at them with admiration. It all started when I asked my grandmother if she would lend me some porcelain plates for my project. My grandmother pointed at the cupboard where more porcelain plates were kept. Sitting on the top shelf they looked fragile, beautiful and strange. But when I held them, I felt that they weren't really porcelain. Grandma Chaya chuckled, lit a cigarette and said that the plates were bought in Gaza, after the Six Days War, around September 1967. The price was ridiculous, everything was cheap. Now I realize that the plates that in my mind came from a small city in Poland named Millosna, that were transferred by immigrants' ship just before the WWII, heirlooms passed from generation to generation and destined to be passed on to me, those plates are like me, born here.

+972-52-5000405 lior@goldrat.info
www.lior.goldrat.info

ליאור גולדרט פודצלן מייד אין גאזה

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר, מדיה מעורבת

במזנון השחור בסלון של סבתי עמדו צלחות פורצלן, קריסטלים ופסלים קטנים לבנים. עבורי הם תמיד היו בלתי מושגים; הם בארון ואני בחוץ. הכל התחיל כשביקשתי מסבתא חיה להשאיל לי צלחות פורצלן לצורך הפרוייקט שלי. סבתי הצביעה על הארון שבו כלואות צלחות פורצלן נוספות. מרחוק, על המדף העליון, הן נראו שבריריות, יפות ומוזרות. אך כשהחזקתי אותן הרגשתי שלא מדובר פה בפורצלן. סבתא חיה גיחכה, הדליקה סיגריה, סיפרה שהצלחות נקנו בעזה. לאחר מלחמת ששת הימים, בערך בספטמבר 1967. המחיר היה מגוחך, הכל היה שם זול. כך הבנתי שהצלחות שבפנטזיה שלי הגיעו מעיר קטנה בפולין ששמה מילוסנה, הובלו בספינת מהגרים קצת לפני מלחמת העולם השנייה, שעברו בירושה מיד ליד במשך דורות ועתידות להגיע לידי - בעצם כמוני, הצלחות האלה נולדו כאן.

ليور جولدراط
صنع الخزف في الشاش

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسائيل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

GALI GUREVICH
SULFUR SATIN BULGING
BATH

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper, 160 × 160 cm

+972-52-8477943
mononoke972@yahoo.com

גלי גורביץ'
SULFUR SATIN BULGING
BATH

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר
160 × 160 ס"מ

جالي جروبيتس

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel

Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلييل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ANER GELEM CURRENCY

Manipulated photograph, digital print,
inkjet print on paper

I have never been to America but obviously,
I have already been there.

My interest in the project lies in the possibility
to create synergies and form the relationship
between the USA and Israel. The series of
images featured in my project, "Currency"
creates a certain kind of reality, a new—and
not so new, multicultural and intriguing one.

My research explores the national dream
shared by each state, visually represented
on the expired money notes. The available
technological possibilities allowed me to
create realistic yet completely absurd images.

I take paper money, a common means whose
visual essence attracts very little consideration
on a regular basis, and give it a new vitality.

In so doing, I create an alternative means of
exchange.

+972-52-5671550
aner2285@gmail.com

ענר גלם שער הליפין

תצלום מטופל, הדפסה דיגיטלית, הורקת דיו
על נייר

מעולם לא ביקרתי באמריקה אבל ברור שכבר הייתי
שם.

העניין שלי בפרוייקט טמון באפשרות לברוא את
השילובים ולרקום את היחסים בין המדינות ארה"ב
וישראל. סדרת התמונות בפרוייקט "שער הליפין"
יוצרת מציאות מסויימת, חדשה-לא חדשה, רב
תרבותית ומסקרנת. עבודת המחקר שלי נוגעת
בחלום הלאומי המשותף לכל מדינה ומתבטא
בייצוגים ויזואלים על שטרות הכסף שפג תוקפם.
האפשרויות הטכנולוגיות העומדות בפני מתירות
לי ליצור דימויים ריאליסטיים ועם זאת מופרכים
לחלוטין. אני לוקחת שטרות כסף – אמצעי שבשגרה,
 שאין אנו נותנים את הדעת על טיבו הוויזואלי,
טוענת אותו מחדש בפן צילומי ונותנת לו חיות
חדשה. בכך אני למעשה מייצרת חלופה לאמצעי
החליפין.

عنار جيلم
بوابة تبادل

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

NOGA GREENBERG HOW DOES ONE STUDY THE WORK OF CHARIOT BY HIMSELF?

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper

Using an old 35mm film camera and an external light-meter, I catch tiny moments, sparks, manifestations, revelations of divinity inside the world of action.

The act of photography is about "Itaruta Deltata", the ability to rise up from the lowest place and approach infinity. The raw material is life itself; the piles of laundry, the dirt in the sink, the exhaustion of parenthood. My life is conceptually portrayed in photography, and photography is conceptually portrayed in my life.

+972-54-4486117
greenoga@gmail.com

נגה גרינברג איך דורשים במעשה מדכבה ביחיד?

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקת דיו על נייר

באמצעות מצלמת 35 המ"מ הישנה ומד-האור החיצוני אני תופסת רגעים קטנים, ניצוצות, התגלמויות, התגלויות של אלוקות בתוך חיי המעשה.

פעולת הצילום היא בחינת אתערותא דלתתא, היכולת להתעלות מן הרבדים התחתונים ביותר ולהתקרב אל האינסוף. החיים עצמם הם חומר הגלם; ערימות הכביסה, הלכלוך בכיר, העייפות מההורות. החיים שלי מגולמים באופן מושגי בצילום והצילום מגולם באופן מושגי בחיי.

נוגה גרינברג
כيف يطلبون في عمل عربي
بالمفرد

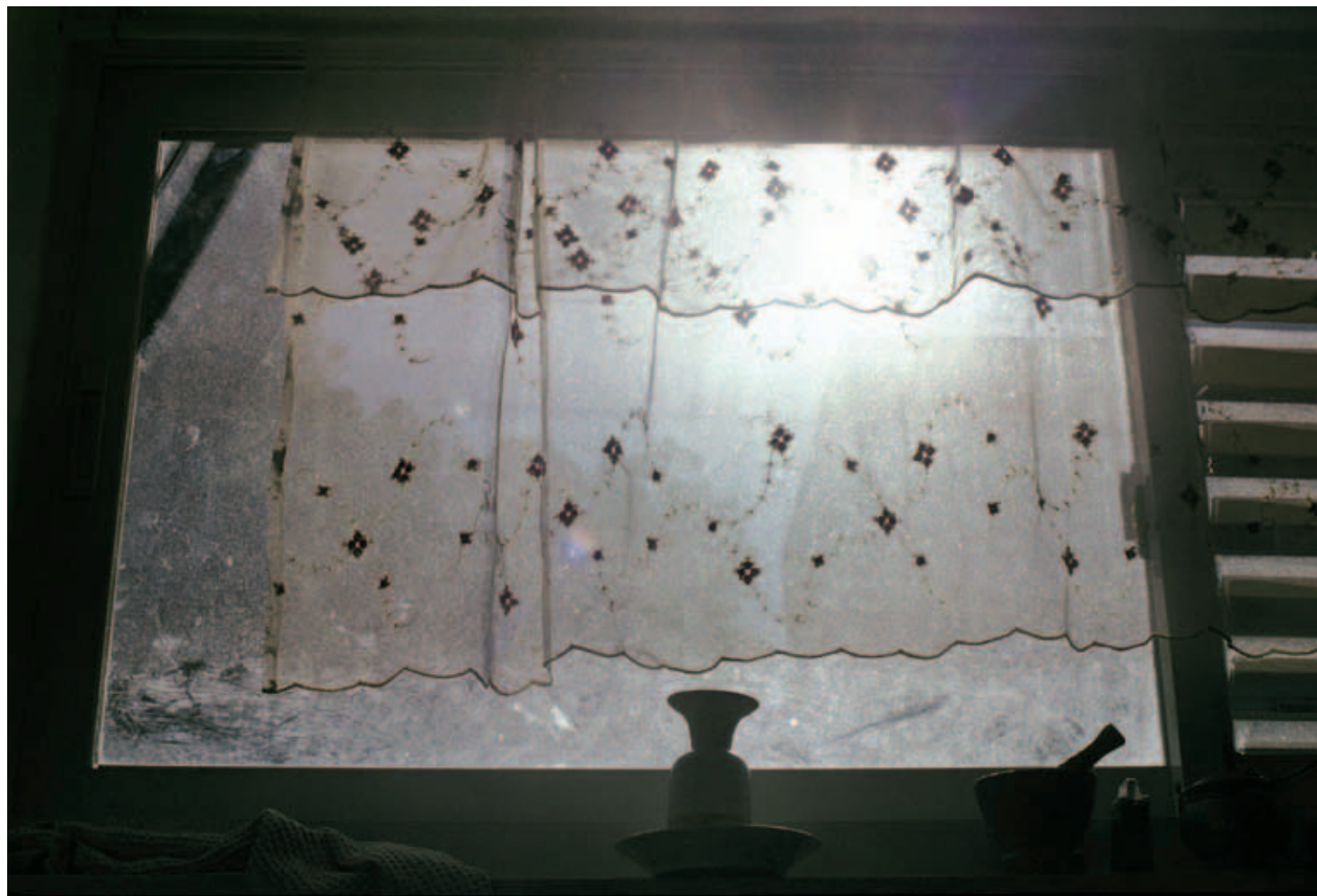
בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel

Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

NETTA GREENSTEIN
ARCHIPELAGO

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper
Dimensions variable

ar·chi·pel·a·go
noun — är-ka-pe-la-gō, är-cha
plural — ar·chi·pel·a·goes or
ar·chi·pel·a·gos
a group or chain of islands

letafreak@yahoo.com
+972-52-4809061

נטע גדינשטיין
ארכיפלג

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר
ממדים משתנים

ארכיפלג
שם-עצם ז'
קבוצה או שרשרת איים

نیٹاع جرينشتاين
مجموعة جزر

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ZOHAR DVIR VIDEO INSTALLATION

In this installation, which binds together effects of endless repetitions, a noisy border had emerged between the attempts of revival and the desperation of the infinite return. I appropriate the existing destruction while concurrently inserting new destruction into my home. The installation acts as remnants of human actions that bring together the familiar and the menacing, the unsettling and the serene.

+972-54-4631761
zohardv1@gmail.com

זהר דביר מיצב וידאו

במיצב זה, המאגד אפקטים של חזרה נשנית ובלתי פוסקת, נוצר גבול רועש בין ניסיונות החייאה לבין הייאוש שבמחזוריות האינסופית. אני מנכסת אלי את ההרוס הקיים ובמקביל מכניסה הרס חדש אל ביתי. העבודות פועלות כשאריות של התרחשויות אנושיות, מפגישות בין המוכר למאיים, בין הטורד לשלוי.

זוהאר דביר
فيديو اينستليشن

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

BAT EL EMMA DAYAN NIGRUM CAPUT

Video installation

She probably did not think this is what will come of the seductive vision of hers, Emma Berger. She thought of the primordial Garden of Eden bathed in a clear sky and a line of luminous glow cuts between you and us. Of simple geometric shapes, stripped of any purpose, that will contain the beauty of the land: hexagons for the butterfly and triangles for humanity. Circles are for us (we are the black circles). She saw the world end singing the beginning of time. She knew nothing, we knew that when they all die in the streets, we will sing with liberty leading the people and the blood in the streets would be a river and the river will flood the Styx that will drown the ship and will not take prisoners because the nights will lengthen in your dead eyes and the children will be discarded to the Nile and the delicate mothers will pad the land that will call aloud where is your brother? And we will skip happily because we will stay unharmed and later, the earth will die in a nice aperture of an existential promise to the Holy Land that had not finished its inhabitants yet.

+972-52-5263848 bat.el.emma@gmail.com

בת אל אמה דיין כל הראשים השחורים

מיצב וידאו

היא בטח לא חשבה שזה מה שיצא מהחזיון הפתייני שלה, אמה ברגר. היא חשבה על גן עדן מקדם, טובל בשמיים בהירים וקו של זוהר מבריק חותך באחת בינינו לביניכם. על צורות גיאומטריות פשוטות, מופשטות מכל תכלית, להכיל את יופי הארץ: משושים בשביל הפרפר ומשולשים בשביל האנושות. העיגולים הם בשבילנו (אנחנו העיגולים השחורים). היא ראתה את עולם הסוף מזמר על ראשית הימים. היא לא ידעה מאום, אנחנו ידענו כי כשכולם יגועו ברחובות, אנחנו נשיר בחירות שמובילה את העם והדם ברחובות יהיה לנהר והנהר יציף את הסטיקט שיטביע את הספינה ולא יקח שבויים כי הלילות יתארכו בעיניכם המתות והילדים ליאור מושלכים והאימהות הענוגות ירפדו את האדמה שתקרא בקול יפה איה אחיך? ואנחנו נדלג בחדרוה כי אנחנו נישאר שלמים ולימים, האדמה תגוע בצוהר נאה של הבטחה קיומית לארץ הקדושה שעוד לא כילתה את יושביה.

בא-אל אמה דיאן
כל الرؤوس سوداء

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

NOAM HOROWITZ THE INEVITABLE

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper

We are all organs trapped inside bodies. In my work there is no value of representation, the space is a lung; the lung functions and everything inside it shares the same experience. The work consists of a photograph of a lung floating in the ocean and humidifiers that fill the frame as well as the surrounding space with a stream of sterilized air. I see no differentiation between the photograph and the viewer; I would like to cancel the hierarchy, so that the inside will be equal to the outside.

+972-54-6322580
brothershaimus@gmail.com

נועם הודוביץ הבלתי נמנע

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקת דיו על נייר

כולנו איברים כלואים בתוך גופים. בעבודה שלי אין ערך לייצוג, החלל מתפקד כריאה; היא פועלת וכל מה שבתוכה הוא חלק מאותה חוויה. העבודה מורכבת מתצלום של ריאה צפה במים וממכשירי אדים המיועדים לתעשיית הקוסמטיקה, המזרימים למסגרת ולחלל שסביבה אוויר נקי. אין אצלי הפרדה בין התצלום לצופה, אני רוצה לבטל את ההיררכיה כך שהאיבר הפנימי יהיה שווה ערך לאיברים חיצוניים.

נועם הורופיטס
כל לא מפר מנה

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ELIZAVETA VORONINA UNDERWATER

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper, 170x110 cm

I am under water. Within a huge space of
stable material. Emptiness surrounds me. I
turn. Hanging. I am heavy. A resonant sound
fills my head. It's heavy. I sink into a dream.
Sleeping in reality.

+972-54-2276889
voroninaliza@gmail.com

אליזבתה וורונינה מתחת למים

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקת דיו
על נייר, 170 x 110 ס"מ

אני נמצא מתחת למים. בחלל עצום של חומר יציב.
סביבי ריקנות. אני מסתובב. אני תלוי. אני כבד. קול
מהדהד ממלא את ראשי. הראש כבד. אני שוקע
לתוך חלום. שינה במציאות.

اليزابيتته فرونيته
تحت الماء

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

CHEN VALIANO
WOLF IN A WHEAT FIELD

Manipulated photograph, digital print,
inkjet print on paper

“Birdless skies, alien and fortified.”

From “Moon”/ Natan Alterman
(Translation: M. Salomon)

+972-52-3882233
chen.valiano@gmail.com
kippibenkipod@gmail.com

חן וליאנו
זאב בשדה חיטה

תצלום מטופל, הדפסה דיגיטלית, הורקת דיו
על נייר

“שמיים בלי צפור
זרים ומבצרים”

מתוך “ירח”/ נתן אלטרמן

حين وليانه
ذئب بحقل قمح

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ZEITOUN YAFIT NIGHT SHIFT

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper

I asked her to sit on a chair in the front of the
house and spread a white map.

I named her Sarah.

+972-52-8384872

zeitoun.yafit@gmail.com

יפית זייטון משמדת לילה

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקת דיו
על נייר

ביקשתי ממנה לשבת על כסא בקדמת הבית ופרשתי
עליו מפה לבנה.

קראתי לה שרה.

יפית זייטון
وردية ليل

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY

قسم التصوير
2012

NETTA TAL SHOW – GIRLS

Analog color photograph, digital print,
inkjet on paper, 60x50 cm

In the framework of my project I photographed women between the ages of 30-50, friends, acquaintances and strangers. Each of them has her own 'space', her own frame from which she steps out and looks at the camera. I wished to photograph a different kind of female nudity, simple and direct, one that does not intend to produce a fantasy of the female body.

They show their unique bodies, which bare their singular marks. Standing side by side they mirror each other's image.

Marching toward the viewer, running or singing, they embody possibilities of a search for a place of their own.

+972-54-4293188
nettushka@gmail.com

נטע טל מְרָאוֹת – מְקוֹם

תצלום צבע אנלוגי, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו
על נייר, 60x50 ס"מ

במסגרת הפרוייקט צילמתי נשים בגילאי 30-50, חברות, מכרות וזרות. לכל אחת מהן 'מקום', תצלום משלה, מתוכו היא צועדת ומביטה אל עבר המצלמה. ניסיתי לצלם עירום נשי אחר, פשוט וישיר, שאינו מבקש לייצר פנטזיה אודות הגוף הנשי. מראות – הן מראות את גופן הייחודי, על סימניו החד פעמיים. ניצבות זו לצד זו. הן מראות האחת של השנייה. מקום – הן צועדות לכיוון הצופה, רצות או שרות – מגלמות אופציות לחיפוש מקום משל עצמן.

ניטע טל
מְרָאוֹת – מְקוֹם

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ARIEL LEVIN
UNTITLED

Black and white photograph, digital print,
inkjet print on paper

+972-54-7576782

אדיאל לוין
ללא כותרת

תצלום ש/ל, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר

أريئيل لفيان
بلا عنوان

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY

قسم التصوير
2012

GIDON LEVIN
FRIENDS

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper, 95x95 cm

21, 22, 23

I, Gidon Levin, service number 7253892,
served in the paratroopers' brigade, regiment
890.

In my project I try to revisit the experiences
of my military service, so that the memory
will not fade and blur in the course of time.
During my military service I was only 18
years old, not fully aware of myself, the time
in which I was living or the breathtaking
landscape around me. I forgot who we were
and why did we — fighters/children — get
there. Critical decisions were thrust upon us,
and we witnessed unbearable views.

+972-52-5918815
glevin890@gmail.com
www.gidonlevin.com

גדעון לוין
חברים

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקת דיו
על נייר, 95 x 95 ס"מ

23, 22, 21

אני, גדעון לוין מספר אישי 7253892, בוגר חטיבת
הצנחנים גדוד 890.
בפרוייקט שלי אני מנסה לחזור לחוויות מהשירות
הצבאי, על מנת שהזיכרון לא יעלם ויתערפל ממרחק
הזמן. בתקופת הצבא הייתי רק בן 18, עדיין ללא
מודעות מלאה לעצמי, לזמן בו אני חי ולנוף המרהיב
שהקיף אותי. הייתי עמוק בתוך החוויה שלי ושל
חברי לנשק, כבמעין קוינו חסר חלונות, שכל שנשמע
בו הוא רעש לבן של כסף שנופל ונופל... שכחתי מי
אנחנו בכלל, ולמה הגענו לשם כלוחמים/ילדים.
נפלו לידינו החלטות הרות גורל ונחשפנו למראות
קשים מנשוא.

جدعون لفيان
أصدقاء

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

SERGE LITVINOV VETERANS

Color photograph, digital print, inkjet print on paper, 70x47 cm

Veterans are people who participated in the battles of World War II in 1939–1945, and are still living among us. They lived through the hard, endless days of defense, and the majestic days of the attack, while putting their own lives at risk. Today, when we celebrate Victory Day, we commemorate the great feats of our brave forefathers. We pay tribute to them for all they have selflessly done for us: the difficult decision to fight to the end, the steadfastness of spirit in the face of mortal danger in overwhelming battles, the faith in themselves and in our future and what they saved us from. The events of 1939-1945 are terrible pages in history. I would like to dedicate my graduation project to these great people, which served as my models growing up. We will always remember the heroes of World War II. We will always be indebted to them for the freedom that they gave us.

Bow to you, Veterans!

+972-54-2232298

lit737@gmail.com

www.litvinov.jimdo.com

סדגיי ליטויןוב וטדנים

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר,
70x47 ס"מ

וטדנים הם אנשים שהשתתפו בקרבות הצבאיים בזמן מלחמת העולם השנייה ועכשיו חיים לצידנו. הם חוו תקופה ממושכת וחסרת ודאות של לחימה מול אויב, במיוחד בימים המשמעותיים של המתקפה האחרונה, תוך סיכון חייהם. כיום, כשאנו מציינים את יום הניצחון, אנחנו נזכרים באירועי הגבורה של הסבים שחרפו את נפשם ומוקירים להם את מירב הכבוד לו הם ראויים; אנו מודים להם על מעשיהם עבור דור העתיד; ההחלטה העל אנושית להלחם בגבורה עד הסוף; הבחירה להעמיד עצמם בסכנה; ההחלטה לשמור על מורל גבוה ולא לתת לאוייב לשבור את רוחם; היכולת להסתכל אל עבר העתיד, בידיעה שעל האדמה שלנו יצעדו נכדיהם ונינייהם. אירועי 1939-1945 נחקקו בתודעה כקשים ביותר בתולדות האנושות, וגם אני הני חלק מאותם אירועים; אני נשען על הדורות הקודמים במשפחתי ומבאן, גם על אותה המלחמה. מתוך כך החלטתי להקדיש את פרוייקט הגמר שלי לאותם גיבורים שחינכו ועיצבו אותי לכדי מי שאני היום. נזכור לעד!

سيرجي ليتفينوف
فيتيرامين

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

OREN MYERS CONVERGENCE

C. I

Color photograph, digital print, inkjet print on paper, scannography

I am no one. Look at me: anyman. But I divided by a hundred times a hundred, that is someone else. Someone you would look at and say, that is something. Maybe it's silly. But it is something. Shlomi would say: the most something ever.

+972-52-4297861

myers.oren@gmail.com

אורן מאירס התכנסות

מאה א'

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקת דיו על נייר, סקנוגרפיה

אני אף אחד. תסתכלו עלי: סתמאיש. אבל אני חלקי מאה כפול מאה, זה מישוהו אחר. מישוהו שתסתכלו עליו ותגידו, זה משהו. אולי אידיויטי. אבל זה משהו. שלומי יגיד: הכי משהו שיכול להיות.

אורן מאירס
التقاء

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلييل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ANNA MOREIN DANCE, BABY, DANCE

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper

On the surface, the project deals with the culture of dancing; with the duration of the dance, the rhythm of the movement, sensuality, counting steps. But at the same time, behind the scenes, it addresses the cultural and social phenomenon of ballroom dance competitions in Israel, and the population of the immigrants from the formal Soviet Union, who form the main group that composes and encourages them.

I observe those kids, forced to deal with the culture of grownup dance. I am particularly intrigued by the sudden transition from childhood to premature adulthood, and the associated extreme sexuality, strong competitiveness and vast extent of hard work and discipline it involves. At the same time, perhaps most of all I am fascinated by the human complexity that creates this colorful world.

+972-54-2103282

annamorein@hotmail.com

אנה מוריין רקדי, בובה, רקדי

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר

על פני השטח, הפרוייקט עוסק בתרבות הריקוד; בזמן המחול, בקצב של התנועה, בחושניות, בספירת צעדים. אך יחד עם זאת, מאחורי הקלעים, הוא מבקש לגעת בתופעה החברתית-תרבותית של תחרויות ריקודים סלוניים בארץ ובאוכלוסיית עולי ברית המועצות לשעבר, שברוב המקרים מרכיבה ומחזיקה אותם.

אני מתבוננת בילדים שנאלצים להתמודד עם תרבות של ריקודי מבוגרים. מעסיקים אותי במיוחד המעבר החד מילדות להתבגרות המוקדמת מדי, כמו גם המיניות הקיצונית, התחרותיות החריפה, העמלנות והמשמעת הגדולה הכרוכה בכך. לצד אלה, אולי יותר מכל, מרתקת אותי המורכבות האנושית הנוצרת בעולם הסגוני הזה.

آنه موريين
ارقصي، لعبة، ارقصي

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ADI MUSKAL SABATO UNTITLED

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper

In my photography project I perform interventions in the immediate vicinity, both inside and outside the house — in nature and within the boundaries of the cooperative settlement where I reside. The reason I took on this subject is the desire to rectify images that troubled me and restore them to their optimal state in my view. My intervention is minimal, usually you have to look twice to notice the difference; casual glance does not detect the change in nature. My intervention is assimilated in the environment and creates a state of illusion, like an afterthought. Accordingly, I photograph the images not like a statue in a museum, but rather as documentation. The objects I use are simple and insignificant. I wish to convey a sense of simplicity and offer a rereading of the environment.

+972-54-5484538
adid@yahoo.com

עדי מושכל סבתו ללא כותרת

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר

בפרוייקט הצילום שלי אני עוסקת בהתערבות בסביבה הקרובה, בתוך ומחוץ לבית - בטבע ובגבולות המושב בו אני גרה. הסיבה בגינה התחלתי לעסוק בנושא זה היא הרצון לתקן מראות שהפריעו לי ולהחזיר אותם למצב האופטימלי שלהם בעיני. ההתערבות שלי היא מינימלית; לרוב צריך להביט פעמיים כדי להבחין בשינוי, בהסתכלות ראשונית לא מבחינים בשינוי החל בטבע. ההתערבות שלי נטמעת בסביבה ויוצרת מצב של תעתוע, השינוי נראה כבדרך אגב. משום כך, אני לא מצלמת את הדימויים כפסל במוזיאון, אלא כתייעוד. החפצים בהם אני משתמשת הם פשוטים ושוליים. אני מבקשת להעביר תחושות של פשטות ולהציע קריאה מחודשת של הסביבה.

עדי ספתו מוסקאל
מן דון ענואן

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

SHAI MIZRAHI
CHAIR

Analog black and white photograph, gelatin
silver print, 40x50 cm

+972-50-8578901
sssmizrahi@walla.com

שי מזרחי
כיסא

תצלום ש/ל אנלוגי, הדפס כסף
40x50 ס"מ

شاي مزراحي
كرسي

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY

قسم التصوير
2012

DARIA SEGAL TECHNOPHILIA TEMPLE

Manipulated photograph, digital print, inkjet
print on paper, Perspex

Nowadays, technology forms a big part of our daily life, pushing out religion, taking its place and becoming our new form of belief. Technological gadgets and technology overall are an integral aspect of human identity, thus exhibiting all the external characteristics of a religion. In my work, I tried to achieve the perfect balance between religion, technology and art, to see them as a whole and reveal this new artificial religion.

Come, see, believe.

+972-52-4708072
segal.dasha@gmail.com

דדיה סגל טכנופיליה טמפל

תצלום מטופל, הרפסה דיגיטלית, הורקת דיו
על נייר, פרספקס

כיום, הטכנולוגיה תופסת חלק מהותי מחיינו היומיומיים כשהיא דוחקת החוצה את הדת, ממלאת את מקומה והופכת לצורת אמונה חדשה. גאדג'טים טכנולוגיים והטכנולוגיה עצמה הפכו להיבט בלתי נפרד מהזהות האנושית, ובכך מציגים את כל המאפיינים החיצוניים של דת. בעבודה זו אני מנסה להשיג את האיזון המושלם בין דת, טכנולוגיה ואמנות, לראות בהם מכלול שלם ולחשוף את הדת המלאכותית החדשה. בוא, תראה, תאמין.

דאריה סגל
טכנופיליה מעבד

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

SHLOMIT STRUTTI DEADPAN

Five channels video installation, 60 min.
(video stills)

Five web cams were aimed at the sky to create a panorama of the American sky as it was on May 27th between 19:30 and 20:30 Israel time. They will be exhibited alongside cyanotypes on leather, contact prints that were exposed to the sun for six minutes.

+972-50-2363398
shlomit.strutti@gmail.com
www.shlomitstrutti.com

שְׁלוּמִית סְטְרוּטִי DEADPAN

מיצב וידאו בחמישה מסכים, 60 דק'
(סטילס מתוך וידאו)

חמש מצלמות רשת כוונו בו זמנית לעבר השמים על מנת ליצור פנורמה של שמי ארצות הברית מחוץ לחוף, כפי שנראו ב-27 למאי בין 19:30 ל-20:30 זמן ישראל. לצידן מוצגות הדפסות מגע, ציאנוטיפים על עור שנחשפו לשמש במשך שש דקות.

שְׁלוּמִית סְטְרוּטִי
DEADPAN

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

YOEL FINK
NEVE VRADIM

Analog color photograph, digital print, inkjet
print on paper

Architecture is a monument indicative of a
certain society at a certain time and place.

The work addresses a phenomenon that
I call “The New Tenements”, the new
neighborhoods that appeared over the last
decade in the Israeli periphery and suburbs.
From a distance, the new tenements bring to
mind large generic residential beehives that
look cut off from their surroundings. It would
seem that these tenements serve a new Israeli
dream: a luxurious apartment with clean lines
that comes complete with a sun porch and a
dog — a social need of an expanding middle
class. “Neve Vradim” is the Israeli version
of the American “Springfield”: a generic
location that represents a local and social
phenomenon. In the past few years the Israeli
society is going through significant changes
manifested in real estate and housing culture.
An expression of these changes was the social
protest of the summer of 2011. “Neve Vradim”
is a body of work that deals with this real-
estate/social bubble, right before it bursts.

+972-52-3278278 yoelfink@gmail.com

יואל פינק
נווה ורדים

תצלום צבע אנלוגי, הדפסה דיגיטלית, הזרקת דיו
על נייר

ארכטקטורה היא מצבה המעידה על חברה מסוימת
במקום ובזמן תחומים. העבודה עוסקת בתופעה
אותה אני מכנה “השיכונים החדשים”, אותן
שכונות חדשות שהופיעו במרוצת העשור האחרון
בשולי הערים ובאזורי ספר בישראל. במבט מהצד
השיכונים החדשים מעלים על הדעת כוורות מגורים
גדולות וגנריות הנראות כמנותקות מסביבתן. דומה
ששיכונים אלה באים לשרת מעין חלום ישראלי חדש:
דירת יוקרה בעלת קווים נקיים, המגיעה עם מרפסת
שמש, כלב, ושיש מסוג “קוריאן” – צורך חברתי של
מעמד ביניים הולך וגדל. “נווה ורדים” היא החלופה
הישראלית ל-’Springfield’ האמריקאית: שכונה
גנרית המייצגת תופעה מקומית חברתית. החברה
הישראלית עוברת כעת שינויים משמעותיים
המגולמים גם בנדל”ן ובתרבות הדיור, שינויים
שאת ביטויים ניתן היה לראות במחאה החברתית
של קיץ 2011. לתחושותי, אלה שינויים אשר ישאירו
חותמת בנוף העירוני הישראלי. “נווה ורדים” הינו
גוף עבודה העוסק באותה בועה נדל”נית/חברתית,
רגע לפני הפיצוץ.

יוויל פינק
נאפא ורוד

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

URI PINNER SOME LIE

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper

My breathing was short and flat from the cold, my whole body was already on the other side and only the hands and my head remained behind. All I had to do is hold my breath and push my head to the other side. She sat beside me and held the torch that lit the narrow space in a weak and yellow light. At the end I broke down, wrenched back, in a limp and defeated body. Without words we switched, I saw her body disappear under the water behind the wall, she looked at me for a moment and disappeared. Later we sat on the whale in silence. We sat very close and it was dark. We were silent, our feet just touching. I have always been a coward.

+972-523-6324046
uribuli@gmail.com

אורי פינר שקד כלשהו

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר

הנשימות שלי היו קצרות ושטוחות מהקור, כל הגוף שלי היה כבר בצד השני ורק הידיים והראש עוד נשארו מאחור. כל שהיה עלי לעשות זה לעצור את הנשימה ולדחוף את הראש לצד השני. היא ישבה לידי והחזיקה את הפנס אשר האיר את החלל הצר באור צהוב וחלש. בסוף נשברתי, נחלצתי לאחור, בגוף רפוי ומובס. ללא מילים התחלפנו, ראיתי את הגוף שלה נעלם מתחת למים מעבר לקיר, היא הביטה בי לרגע ונעלמה. לאחר מכן התיישבנו על הלווייתן ושתקנו. ישבנו מאוד קרוב והיה חושך. שתקנו ורגלינו נגעו לא נגעו. תמיד הייתי פחדן.

אורי פינר
קזב אִיָּאָ כָּאן

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسليل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

LIRAN FISHER
WHAT'S UNDER THE
STAIRS

Video and projection installation, analog
slide projector

+972-54-6734270
fisher.luna@gmail.com

לידן פישר
מה שמתחת למדרגות

מיצב וידאו והקרנה, מקרן שיקופיות אנלוגי

ليران فيشر
ما تحت الدرج

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

Yael Ferber
Wewelsburg Castle,
Germany

Color photograph, digital print, inkjet print on paper (from the project *Vessels of Meaning*)

Wewelsburg Castle was built between 1603 and 1609 in Weser Renaissance style as a supplementary residence for the prince-bishops of Paderborn. The triangular castle, which is located in the village of Wewelsburg in the district of Paderborn, stands high on a rock overlooking the Alme Valley. From 1933 on, the "Reichsführer SS" Heinrich Himmler planned to construct an ideological center for his SS at Wewelsburg. Originally intended to be a training school for SS officers, it was later decided to remodel the castle and turn it into a more exclusive meeting site for the highest level SS officers. Today the castle functions as a museum that contains a large-scale model of itself.

Vessels of Meaning examines the relationship between place and time. The images refer to an action that transpired and is now inscribed in the memory of the specific places. This historical dimension alters the perception of the images, even if it is not revealed in complete detail.

יעל פרבר
טידת ויוולסבורג, גרמניה

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הורקת דיו על נייר
(מתוך הסדרה "כלי קיבול")

טירת ויוולסבורג נבנתה בין השנים 1603-1609 בסגנון רנסנס וזר ושימשה כמגורים לנסיכים-בישופים של פאדרבורן. הטירה המשולשת, אשר נמצאת בכפר ויוולסבורג במחוז פאדרבורן, ניצבת על סלע גבוה ומשקיפה על עמק אלמה. משנת 1933 החל "הרייכספיהרר-אס אס", היינריך הימלר, בתכנון בניית מרכז אידיאולוגי לפלוגות המגן שלו בויוולסבורג. במקור המקום נועד לשמש כבית ספר להכשרת קציני אס אס, אך לאחר מכן הוחלט לעצב מחדש את הטירה ולהפוך אותה לאתר פגישה בלעדי לקציני האס אס בדרג הגבוה. כיום הטירה משמשת כמוזיאון המכיל גם מודל בקנה מידה גדול של עצמו.

"כלי קיבול" בוחנת את היחסים בין מקום וזמן. הדימויים מבשרים על פעולה שהתרחשה וכעת חקוקה בויכרון המקום. אלה מובלים במימד היסטורי אשר משפיע על תפיסת הדימוי בחווית המתבונן.

יאתיל פרבר
قلعة فولفسבורغ، ألمانيا

+972-54-7686859
yaelferber@gmail.com

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلييل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ITAMAR FREED UNDER

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper, 170x120 cm

In "Under" I focus on the topography of the face, what lies beneath the surface, emotions and the story told by the images through a prism of social criticism. I use the camera as an investigating means in a scientific, cultural and personal sense, and a tool of self-examination. I make sure that I am reflected in the eyes of the photographed subjects, as part of the image, in order to create a sustainable moment and a total concentration.

The hyper-realistic images address the tension between beauty and seduction to death, destruction and the unattainable.

+972-52-8223910

itamarfreed@yahoo.com

איתמר פריד UNDER

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר,
170 x 120 ס"מ

העיסוק שלי בפרוייקט "Under" הוא בטופוגרפיה של הפנים, מה ששוכן מתחת לפני השטח/עור, ברגש ובסיפור שהדימויים מספרים, מתוך פריזמה של ביקורת חברתית. המצלמה משמשת לי ככלי חקר בהיבט מדעי, תרבותי ואישי, וכאמצעי להתבוננות עצמית. אני דואג להשתקף בעיני המצולמים, כפרט בתמונה, על מנת ליצור רגע מתמשך, מצב נצחי ומייצוי טוטאלי.

התצלומים הם היפר-ריאליסטיים ומתמקדים במתח שבין פיתוי ויופי לבין מוות, הרס והבלתי מושג.

איתמר פריד
אִיסַר

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

ARNON RABIN MIRAGE

Video

A mirage is an optical phenomenon that produces a visual illusion. The name comes from a Latin word meaning "to be in awe". The video "Mirage" was created in an ongoing process, and attempts to understand the medium of photography today, at a time when a photographer is not necessarily a photographer but just a man with a camera. The work was assembled from photographic materials (video and stills), taken over several years, mainly in the USA, and sound fragments from David Perlov's film "My Stills" that have been edited and reassembled. The result is a kind of a cinematic collage that relates to the photographic image as a representation of the world and at the same time as a mirage.

+972-50-6846541

arnonrabin@gmail.com

ארנון רבין מיראז'

וידאו

המיראז' הוא תופעה אופטית המייצרת מעין חזיון תעתועים. מקור השם במילה לטינית שמשמעותה "להיות מוודהם".

עבודת הווידאו "מיראז'" נוצרה מתוך תהליך מתמשך שעסק בנסיון להבין את מדיום הצילום כיום, בתקופה בה צלם אינו בהכרח צלם אלא פשוט איש עם מצלמה. העבודה מורכבת מחומרי גלם צילומיים (וידאו וסטילס) שצולמו לאורך מספר שנים. בעיקר בארה"ב, ומקטעי סאונד מתוך סרטו של דוד פרלוב "תצלומי" שנערכו והורכבו מחדש. התוצאה היא מעין קולאז' קולנועי המתייחס לדימוי הצילומי בו זמנית כייצוג של העולם וכחזיון תעתועים.

ארנון רבין
סראב

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

TAL ROSEN POLE VAULTING

Manipulated analog color photograph,
digital print, inkjet print on paper, dibond,
80x80 cm

In my work I investigate the photograph as an object, focusing on its material and physical presence, and not only as a mechanically reproduced image. Usually I start by playing with two-dimensional images on the computer and then with different materials. "Pole Vaulting" is printed on paper but is not framed under glass; as a result, it is less alienated from the viewer, both physically and emotionally, in relation to most conventional framing. Other works are printed on metal or fabric, screened or glued, while from some the photographic image is completely absent.

+972-52-8415206
rosen.r1@gmail.com
www.talrosen.com

טל אליעזר רוזן הקופץ במוט

תצלום צבע אנלוגי מעובד, הדפסה דיגיטלית,
הזרקת דיו על נייר על דיבונד
80x80 ס"מ

במהלך עבודתי אני בוחן את הצילום כאובייקט עם דגש על החומריות והנוכחות הפיזית שלו ולא רק כדימוי הניתן לשיעתוק. לרוב אני מתחיל לשחק עם הדימוי הדו-מימדי במחשב ובהמשך בחומרים שונים. "הקופץ במוט" מודפס על נייר אבל נותר חשוף ללא זכוכית, ולכן פחות מנוכר מהצופה ביחס לרוב אופני המיסגור השגורים, הן פיזית הן רגשית. עבודות אחרות מודפסות על מתכת או בד, מוקרנות או מודבקות, כאשר בחלקן הדימוי הצילומי נעדר לחלוטין.

טال اليعازر روزين القافز بالعصا

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

HADAR RAIZMAN
LEGACY

Manipulated analog color photograph, digital print, inkjet print on paper

My dad died when I was 12. Over the past year, I started examining his slides collection, taken before he even met my mom. Through their examination, I tried to decipher a past and a person, both unfamiliar to me. But photography is not an exact replica of the past; instead, the objectivity of the image is destroyed upon encountering the subjectivity of the observer. Photography is a poor tool for reconstituting the past, a broken time machine, unable to deliver us to when we want to be.

For this project, I built a collection of images, using the slides as my starting point. I process and manipulate the images, some familiar, some strange, from different times and places, to create a new collection, one that originates in the past, but its time and place are new and my own.

+972-50-8499370

h.raizman@gmail.com

www.hadarraizman.com

הדר רייזמן
מורשת

תצלום צבע אנלוגי מעובד, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר

אבי נפטר כשהייתי בת 12. השנה התחלתי לבחון מקרוב את אוסף השקופיות שלו, שצולמו עוד לפני שפגש את אימי. דרך השקופיות, ניסיתי לפענח עבר ואדם לא מוכרים לי. אולם הצילום, לבאורה העתק מדויק של העבר, בהכרח נתקל בצופה סובייקטיבי, אשר חוסם את האובייקטיביות של הדימוי. הצילום ככלי לשחזור העבר הוא מכונת זמן מקולקלת, אשר לא יכולה להביא את נוסעיה למחוז חפצם. בפרוייקט אני עובדת עם מאגר דימויים שליטתי, כאשר השקופיות היוו את נקודת ההתחלה. אני מעבדת ומחברת את הדימויים, חלקם זרים וחלקם מוכרים, מזמנים ומקומות שונים, כך שנוצר מאגר חדש אשר מקורו בעבר, אך מיקומו בזמן ומקום חדשים משלי.

האדר רייזמן
טראת

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים
Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem
بيتسلييل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY
قسم التصوير
2012

MA'AYAN LORA SHOSHANI
UNTITLED

Color photograph, digital print, inkjet print
on paper, 100x70 cm

Native of a mixed tribe.

Feeling, searching; imprinting my mark on
the hot valley stones

+972-54-5881413
maayanshoshani@gmail.com

מעין לודה שושני
ללא כותרת

תצלום צבע, הדפסה דיגיטלית, הזרקה דיו על נייר
100 x 70 ס"מ

ילידה של שבט מעורב.

חשה, תרה; מטביעה את רישומי על אבני הבקעה
הלוהטות.

מעין לורה שושני
من دون عنوان

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים

Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

بيتسلايل
أكاديمية للفنون
والتصميم
القدس

המחלקה לצילום
DEPARTMENT OF
PHOTOGRAPHY

قسم التصوير
2012

